Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26831
Copyright: Admont, Benediktinerstift

locut⁹ sū. ille iudicabit eū in nouissimo die. Hon aut q̄ spernit me ⁊ ñ accipit
ūba mea. ego eū ñ iudico in nouissimo die. Hoc enī si dixisset ñ uideo q̄m
posset ñ ēe ēterarū illi sententie ubi aut. pat ñ iudicat quēq̄. s; omē iu
diciū dedit filio. Cū ū dicē q̄ spernit me ⁊ ñ accipit ūba mea habet q̄ iudi
cat eū. ex pectantib⁹ aū q̄ snā ille eēt secut⁹ ad unē. sermo quē locut⁹ sū
ille iudicabit eū in nouissimo die. satis manifestū se ipsū iudicaturū in
nouissimo die. Se ipsū q̄ppe locut⁹ ē. se ipsū annuntiaut. se ipsū ia
nuā posuit q̄ ipse adoues pastor intraret. dicē itaq; iudicabunt q̄ ñ au
dierī. alū q̄ audierī ⁊ ēcrēpserī. Qui enī sine lege peccauerī aut aplē
sine lege pibunt. & q̄ in lege peccauerī plege iudicabuntur. Quia ego in
q̄t ex me ipso ñ sū locut⁹. ldō dicē se ñ locutū ex se ipso. q̄a ñē ex se ipso. lā
hoc sepe dixim⁹. iā hoc tāquā notissimū ñ docere s; admonere debem⁹.
S; q̄ misit me pat. ipse mandatū m̄ dedit. q̄d dicā ⁊ q̄d loquar. Hon labora
rem⁹ sicū eis nos loq̄ scirem⁹. cū q̄b⁹ supiora locuti sum⁹. & cū eis ipsis ñomib⁹
s; q̄ audierī memoria tenentib⁹. Nunc ū q̄ fortasse aliq̄ assint q̄ ñ audierī
eisq; s̄ similes q̄ obliti s̄ q̄d audierī. ppē illos pferam moras nras q̄ audita
meminerī. Quom̄ mandatū dat pat unico filio. Quo ūbo loq̄t ūbo. cū
sit ipse filiⁿ unigenitū uerbū. Nūq̄d pangim̄. cū pipsū creati sint an
gli. Nūq̄d pnubē. q̄ q̄ndo sonuit ad filiū ñ ppē ipsū sonuit q̄d alibi
dicē etiā ipse. s; ppē alios q̄s ita oportebat audire. Nūq̄d psonū labis
emissū. q̄ ñ habet corp⁹. nec aliq̄ locq̄ intuallo filius a patre separat.
ut fit inter illos aer medi⁹ q̄ percusso uox fiat ⁊ in aurē ueniat. absit.
ut talia de illa incorporea ⁊ ineffabili substantia suspicem̄. filius
unic⁹ ē uerbū patris & sapientia patis. in illa s̄ omā mandata patis.
Heq; enī patris mandatū filiⁿ aliq̄ndo nesciebat. ut eū necesse ēet extē
pore habere q̄d antea ñ habebat. ita enī a patre q̄d habet accepit. ut
nascendo accepit dederitq; illi gignendo. Nā & uita ē. ⁊ accepit
uitā utq; nascendo ñ pri⁹ sine uita existendo. q̄a ⁊ pat habet uitā.
& q̄d habet ē. nec accepit tam q̄a ñ ex aliq̄ ē. filiⁿ aū accepit uitā
dante patre aq̄ ē. ⁊ ipse q̄d habet ē. habet enī uitā. ⁊ uita ē. Ipsū
audi loq̄ntē. Sic habet inq̄t uitā pat in semet ipso. sic dedit filio fi
lio uitā habere in semet ipso. Nūq̄d existenti ⁊ ñ habenti dedit. S; eo
dedit q̄ genuit. q̄a uitā genuit. ⁊ uita genuit uitā. Et q̄a parē genu
it ñ imparē uitā. ldō dictū ē. sic habet ipse uitā in semet ipso. sic de
dit filio uitā habere in semet ipso. Vitā dedit. q̄a gignendo uitā q̄d
dedit ñ ēē uita. Et q̄a ēterna ē ipsa natiuitas. nūquā ñ filiⁿ fuit q̄ ē ui
ta. nūquā filiⁿ sine uita. Et sic ē natiuitas ēterna. sic ē q̄ nat⁹ ē uita
ēterna. ita ⁊ mandatū ñ q̄d filiⁿ ñ habeat. pat dedit. s; sic dixi in sapi
entia patis q̄d ē uerbū patris omā mandata s̄ patris. Dicit autem